

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas
Psalmorvm Decades**

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

eingebundene handschriftliche Notizen

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

im laudare & benedicere. At nō hic
tempore crucis sonemus: Laudans
is ero: ut tunc etiam deus tibi placeat
Iod Isaiae, xlviij. dicit: Infrenabo te lau-
datur, in medijs aquis & turbini/
re dei. Verum opera spiritus sunt hæc,
ie impleta, & omnibus qui sunt Chri-

od. putant nō de corporea uoce, sed de
ili purissima, propter pronomen, Mea,
agitationibus interpelletur. Quæ uera vox orantis,
ilusam esse puto, q[uo]d uox affectus, quādo
in erumpat in uocem corpoream. Nam
ce clamauit, & nobis clamādum esse do-
us & foris dñm inuocemus.
ac mōtem uarie intelligi uideo: Alijs ipse
tur: Alijs de summa diuinitate, alijs aliud
modo id (quantum somnio) obserues,
sal. iij. montem sanctum Zion, dixit super Mons sine no-
eset rex. Ideo nominādus erat ille mons, mine.
et. Hic uero, a quo regitur, & de quo exau-
tem nec nomen habens. Quo mihi uideor, In tentatione
auxilium diuinum sperare quidem auxilium a do-
pus, & genus auxiliij nobis esse incognitum, mino.
intur in ea, quæ nec uidentur nec audiuntur,
tq[ue] ita oculus fidei, in tenebras interiores & ca-
videt, nisi quod attenuatur suspiciens in excel-
axilium ei: In sublimē uidet, & de sublimi expe-
rebat, tamen tēatus est in similitudine per omnia
pro nobis, ut & ipse, ut in montem quodāmodo iuxta humanitatem habuerit
ignotum & incomprehensibilem, pro hora passionis, quod & alio psal. xxij. si-
gnificat, dicens: Tu autem in sancto habitas, id est, in abscondito & inaccesso
secreto. Sicut enim deus est ineffabilis, incomprehensibilis, inaccessibilis, ita
eius uoluntas, & auxiliū, præsertim in tempore derelictionis. Ideo nisi fides hic
expertum reddat & tēatio probatum, nullis uerbis tradi potest, quid sit mons
iste sanctus dei. Idem ergo est, ac si diceret: Exaudiuit me de monte sancto suo,
quod uulgo dicitur. Exaudiuit me ineffabili, incomprehensibili modo, quod
nunq[ue] cogitasse, desursum scio me exauditum, sed quo modo, ignoro. Eripu-
it me de alto, & de summo accepit me (ut alibi dicit) sed nō cognosco, quid sit
hoc altum, hoc summum, hic mons. Eadem ratio, quando derelinquit, & non
exaudit, neq[ue] enim scimus quo uadat, aut unde ueniat spiritus, etiam si uocem
eius audiamus, dum spirat, ut Christus Ioh. iiiij. dicit, & lob. ix. Si uenerit ad me,
non uidebo eum. Si abierit, non intelligam. Sic est, inquit, omnis, qui ex spiri-
tu natus est. Abiit cum abeunte, hoc est, relinquitur relinquente spiritu & ue-
nit cum ueniente, hoc est, exauditur exaudiente spiritu, nescit tamen utrumq[ue]
quid, & quomodo secum agatur.

Hoc est.

tæ uirtus, deum credere exaltatorem
& inferis. Hic enim abscondita est ei
nulla salus in deo. Itaq; contra spem, i
sapientia, nimiris hodie est abscondita
Via ad cœlū. coelum alia via est, q̄ ista crux Christi.
suis operibus, & uita contemplativa c
blandissima est utraque & tranquilla, i
retur, & aduersitatibus perturbetur. Ci
tus, qui intelligit.

Voce mea ad dominum clama
sancto suo. Sela.

Hebreus in futuro dicit, ut & sanctus E.
placeq; mihi magis q̄ præteritum. Est en
glorificantis deum, ac gratias agentis ei, q
sicut sperauerat in uersu præcedente. Nan
dantium, ut recitē ea quæ gesserunt, quæ p
adiutori. Sicut psal. lxxv. Venite & audite, &
quanta fecit anima meæ, Ad ipsum ore m.
mea. Et psal. lxxx. Exultate deo adiutori n
domino, gloriose enim honorificatus est &c
uisse, se fulceptum, percussos inimicos, dent
affectu gratitudine & latitia plenissimo.

Hoc est, nimirum, quod mutationem facit,
sona secunda locutus est, subito uertit uerbum
na loquens: Exaudiuit me, inquit, non exaud
ui, non ad te clamaui, omnibus enim nota esse
contulit, quod grati animi est.

Iam illud, quod in hebreo per futurum, dicit: C
etum maiorem haber, q̄ clamaui in præterito, lic
immo præteritum præ uæhementia includit, arcu spicem, si possum. Alter
ctus eius est huiusmodi: Ego, qui iā exptus sum, q̄ bonus, q̄ dulcis dominus,
q̄ non deserat, q̄ non despiciat clamantes ad se, q̄ fideliter suscipiat, seruo, ex
alter, omnes inuocantes le, talem me erga eum habebo deinceps in aeternum,
ut cum plenissima fiducia ad solum ipsum configiam. Non timebo etiam mil
lia populi, paratus sum in eum sperare, etiam si multo plura & maiora scendi
sunt, & (ut lob ait) Etiā si me occiderit, in eū sperabo, hic est ille deus in quem
omnes merito confidant, præsumantq; de quo neminem desperare conueniat.
O infelices, qui uel multititudine uel magnitudine malorum trahi, non intelli
gentes q̄ potenter, q̄ mirabiliter, q̄ gloriose, hic deus saluet clamantes ad e.
Hunc affectū sequentia indicat: Non timebo, inquit, milia populi, item: Dñs
est salus &c. Sic & eodem affectu, psal. xxxij, dicit: Benedic dñm in omni
tempore, q.d. Stultus ego, qui hucusq; in tempore uno dominū benedixi, sol
cer, prospero & quieto, nesciebam q̄ potens sit etiam in tempore aduersio, pia
de etiā in tempore malorū eum deinceps benedicam. Si quidē sunt qui laudent
deum tēpore sereno, iuxta illud: Confitebitur tibi, cū beneficeris ei. Ac in tem
pore tētationis adeo recedūt, ut ad quodlibet aliud potius q̄ ad deū configiat,

*Affectus psal
lenitus.*